

z postrekov duchovného otca...

15. 2. 2026

Pôstne obdobie je časom, v ktorom nás Cirkev s materinskou starostlivosťou pozýva znovu postaviť tajomstvo Boha do stredu nášho života, aby naša viera znovu nabrala silu a aby sa srdce nerozptyľovalo medzi nepokojmi a rozptýleniami každodennosti.

Každá cesta obrátenia sa začína vtedy, keď sa necháme zasiahnúť Božím slovom a prijmeme ho s pokornou otvorenosťou ducha. Existuje teda súvislosť medzi darom Božieho slova, priestorom pohostinnosti, ktorý mu dávame, a premenou, ktorú v nás uskutočňuje.

V tomto roku nech sa naša pozornosť sústreďí predovšetkým na dôležitosť vytvárania priestoru pre Božie slovo prostredníctvom počúvania, pretože ochota počúvať je prvým znakom túžby vstúpiť do vzťahu s druhým.

Počúvanie Božieho slova v liturgii vychováva k pravdivejšiemu počúvaniu reality. Uprostred mnohých hlasov, ktoré prechádzajú naším osobným i spoločenským životom, nás Sväté písmo uschopňuje rozpoznať hlas, ktorý stúpa z utrpenia a nespravodlivosti, aby nezostal bez odpovede.

Ak je Pôstne obdobie časom počúvania, pôst predstavuje konkrétnu prax, ktorá nás disponuje na prijatie Božieho slova. Zdržanie sa jedla je totiž veľmi starým a nenahraditeľným asketickým cvičením na ceste obrátenia. Práve tým, že zapája telo, jasnejšie odhaľuje, po čom naše srdce túži a čo považujeme za nevyhnutné pre naše živobytie. Slúži teda na rozlišovanie a usporiadanie žiadostí, na udržiavanie bdelého hladu a smädu po spravodlivosti, vytrhujúc ho z rezignácie a vychovávajúc ho k tomu, aby sa stal modlitbou a zodpovednosťou voči blížnemu.

Aby si však pôst zachoval svoju evanjeliovú pravdivosť a vyhol sa pokušeniu povyšovať srdce, musí sa vždy prežívať vo viere a v pokore. Vyžaduje si zostať zakorenený v spoločenstve s Pánom, pretože naozaj sa nepostí ten, kto sa nevie živiť Božím slovom

Napokon Pôstne obdobie zvyrazňuje komunitný rozmer počúvania Božieho slova a praktizovania pôstu. Aj Sväté písmo tento rozmer mnohokrato zdôrazňuje. Obrátenie sa netýka len svedomia jednotlivca, ale aj štýlu vzťahov, kvality dialógu, schopnosti nechať sa osloviť realitou a rozpoznať to, čo skutočne usmerňuje túžbu, tak v našich cirkevných spoločenstvách, ako aj v ľudstve smädnom po spravodlivosti a zmierení.